

29. И когато се молѣше, видѣтъ на лицето Му се измѣни, и дрехата Му стана бѣла блѣскава.

30. И ето, двама мъжие приказваха съ Него, а тѣ бѣха Моисей и Илия;

31. като се явиха въ слава, тѣ говориха за исхода Му, който Му прѣдстоеше да извърши въ Иерусалимъ.

32. А Петра и ония, които бѣха съ Него, налегна сънъ; но, като се събудиха, видѣха славата Му и двамата мъжие, които стояха съ Него.

33. И когато си отидоха отъ Него, Петъръ рече Иисусу: Наставниче, добрѣ ни е да бждемъ тука; да направимъ три сѣнници: за Тебе една, и за Моисея една, и една за Илия, — безъ да знаеше, що говори.

34. И когато говорѣше това, ето, яви се облакъ и ги засѣни; и се уплашиха, когато влѣзоха въ облака.

35. И чу се изъ облака гласъ, който казваше: Този е Моятъ възлюбленъ Синъ: Него слушайте.

36. Когато се чуваше тоя гласъ, остана Иисусъ самъ. И тѣ замълчаха и никому не обаждаха прѣзъ тия дни за това, що видѣха.

37. А на слѣдния день, когато слѣзоха отъ планината, посрѣщна Го много народъ.

38. И ето, нѣкой отъ народа извика: Учителю, моля Те, погледни на сина ми, едничѣкъ ми е:

---

(31) Лук. 22, 37. (32) 2 Петр. 1, 16. (35) Второзак. 18. 15. Мат. 3, 17; 17, 5. (38) Мат. 17, 14. Марк. 9, 17.